

UPSALA, DARLING

- OM QUEERA MINNEN OCH
GLÖMDA RUM

24 AUGUSTI - 12 NOVEMBER
UPPSALA KONSTMUSEUM & UPPLANDSMUSEET 2017

UPSALA, DARLING är ett projekt som pågår under 2017 som fokuserar på normbrytande Uppsalabaserade berättelser och minnen kring kön, sexualitet, kärlek, familjebildning och kropp.

UPSALA, DARLING har etnologisk och konstnärlig grund och projektet består av fyra delar: ett karthäfte med samlade berättelser, en stadsvandring, en konstnärlig gestaltning samt en programserie. Projektet drivs som ett samarbete mellan Uppsala konstmuseum, Upplandsmuseet och Sofia Breimo.

Delar av materialet är hämtat hos Institutet för Språk och Folkminnen i Uppsala, Folkrörelsearkivet i Uppsala, Landsarkivet i Uppsala, Carolina Rediviva samt *Lambda nordica*.

Varmt tack till: RFSL Uppsala, Lesbiskt Rum Uppsala, Gayseniorerna, Regnbågens kooperativa hyresrättsförening, Café Colorful & Lesbisk Makt samt alla som så generöst delat med sig av sina berättelser.

Karthäftet är tryckt med stöd av Längmanska Kulturfonden. Projektet stöds av Ottarfonden, Region Uppsala samt Uppsala kommun.

Såhär hittar du i kartan:

▶ = DE FÖRE OSS...

◐ = VÅRA BERÄTTELSE...

● = HÄNDELSE & PLATSER

● = BRA DEJTING-PLATSER

▲ = BRA HÅNGEL-PLATSER

DE FÖRE OSS...

► 1 Uppsala slott:

Drottning Kristina (1626–1689)

Drottning Kristina var normbrytande på flera sätt. Kristina uppfostrades till kung och betraktade sig själv som en manlig individ i kvinnokepnad. Kristina var tydlig med sin ovilja att gifta sig, föda barn eller ha sex med en man. Däremot tyder flera källor på att Kristina hade kärleksförhållanden med kvinnor, mest omtalad är hovdamen Ebba Sparre. Drottning Kristinas gränsöverskridande iscensättning av kön skapade både förvirring, beundran och avsky. Vid olika tidpunkter har frågor om Kristinas biologiska könstillhörighet väckts och 1965 öppnades hennes grav och hennes skelett undersöktes. Drottning Kristina avslutade sin regenttid på ett radikalt normbrytande sätt genom att abdikera på Uppsala slott med en avsägelseceremoni 6 juni 1654.

► 2 Slottshäktet:

Anders Magnus Åhrman, dopnamn Anna Maria (1777–okänt dödsår)

Anders Magnus Åhrman (döpt till Anna Maria) är en person som tycks ha levt mer eller mindre öppet som könsöverskridande person. Vissa i Åhrmans omgivning verkar ha sett honom som kvinna, andra som man, ytterligare andra som lite av varje.

Åhrman var gift med Anna Frederica Lundmark. De träffades på Eka Sätessgård, Hagby socken, där de båda arbetade. Äktenskapet ingicks år 1799 på Jälla Sätessgård, Waksala socken.

Åhrman åtalades år 1800 för att "osannfärdigt ha utgivit sig för mansperson och låtit sig sammanviga med flickan Anna Frederica Lundmark". Ett av förhören under rättsprocessen skedde på slottshäktet där Åhrman placerats. Han dömdes för bedrägeri, vanheder i samhället och för att ha drivit gäck med äktenskapet och kyrkliga ceremonier.

► 3 Drottninggatan 7 / Konditoriet:

Aron Forss (1807–1854) *Konditor*

Aron Forss drev ett populärt konditori på Drottninggatan 7 kring år 1830 till 1850. Enligt nedtecknade berättelser om honom skulle det kunna gå att förstå honom som en könsöverskridande person. Det skrivs bland annat att Forss efter "hvad ryktet berättade" var "hvarken man eller kvinna, eller kanske rättare båda delarne på en gång". Det berättas om hur han varvat kläder, accessoarer

och kroppsspråk som på den tiden ska ha förståtts som en mix av manligt och kvinnligt uttryck.

Forss ska ha utsatts för en del trakasserier samtidigt som han även var en respekterad konditor med ett väl omtyckt konditori.

► 4 Pontus Wikners gata:

Pontus Wikner (1837–1888) *Filosof och författare, docent i teoretisk filosofi och lektor vid Uppsala Universitet*

Pontus Wikners privata anteckningar och dagböcker är sammanställda i verket "Psykologiska självbekännelser" som gavs ut 1971, nästan hundra år efter att de skrevs. I dagböckerna skriver Wikner om sin homosexualitet och han reflekterar kring relationer, åtrå, lust och sex. Wikner skänkte dessa samlade anteckningar till Medicinska fakulteten vid Uppsala universitet och bad dem att använda dem på ett sätt de fann relevant.

Wikner har en gata uppkallad efter sig i Uppsala. Han är begravd på Uppsala Gamla Kyrkogård.

► 5 Trädgårdsgatan 14 / Uppsala kvinnliga studentförening:

Lydia Wahlström (1869–1954) *Historiker och författare*
Klara Johanson (1875–1948) *Litteraturkritiker*

Lydia Wahlström skrevs in på Uppsala universitet 1888 och disputerade 1898 i historia – som andra svenska kvinna någonsin. 1892 grundade Wahlström "Upsala Kvinliga Studäntförening" och blev dess första ordförande. Wahlström var mycket aktiv inom rösträttsrörelsen. Hon var en av grundarna till "Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt" och hon var föreningens ordförande under fyra år.

Klara Johanson studerade estetik vid Uppsala universitet mellan 1894 och 1897 och var en av medlemmarna i Uppsalas kvinnliga studentförening. Wahlström och Johanson träffades via studentföreningen och de inledde snart ett kärleksförhållande. Natten den 18 november 1894 ska ha varit första gången de riktigt fann varandra. De kom att fira denna årsdag i årtionden. Så sent som 1932 lär Wahlström ha skickat Johanson blommor. Deras förhållande tog slut 1898 när Johanson flyttat till Stockholm.

► 6 Stabby Prästgård:

Helge Söderblom (1896–1932) *Skådespelare*

Helge Söderblom, som var bisexuell, växte upp på Stabby Prästgård. Söderblom var verksam som skådespelare i Berlin, Helsingfors, Vasa, Åbo och Göteborg. Han tog sedan en filosofie kandidatexamen vid Uppsala universitet eftersom att hans skådespelarverksamhet

inte accepterades av föräldrarna. Söderblom bodde i sista skedet av sitt liv på Ulleråker Sjukhus i Uppsala på grund av psykisk sjukdom.

▶ 7 Drottninggatan 10 / Kajsas Kafferum:

Kajsa Fransén (1892–1958) *Matskribent, skolkökslärare samt föreståndare till caféet Kajsas Kafferum*

Kajsa Fransén var huvudförfattare till den populära kokboken Kajsas kokbok som blev en av Sveriges mest spridda kokböcker. Fransén drev caféet Kajsas Kafferum mellan 1936 och 1944 på Drottninggatan 10. Caféet fungerade som servering, bageri och mjölkaffär.

Franséns livskamrat ska ha varit Astrid Knudsen, som dessutom var medförfattare till Kajsas kokbok.

▶ 8 Järnbrogatan 2 (nuvarande S:t Olofsgatan 2) / Edlingska gården:

Karin Boye (1900–1941) *Författare*

Här bodde Karin Boye under sin studietid i Uppsala. Boye hade kärleksrelationer med såväl män som kvinnor och hon brukar beskrivas som bisexuell. Under delar av studenttiden var Boye gift med statistikern Leif Björk. En av Boyes stora kärlekar, dock obesvarad, var Anita Nathorst, en sju år äldre kvinna som studerade teologi och humaniora vid Uppsala universitet.

En annan obesvarad kärlek ska ha varit lärarinnan Ingrid Odelstierna som arbetade extra på biblioteket på Carolina Rediviva. Boye träffade senare Margot Hanel i Berlin som hon kom att leva tillsammans med.

▶ 9 Östra Ågatan 29 / Fotoateljén:

Gunnar Sundgren (1901–1970) *Fotograf*

Gunnar Sundgren är en välkänd Uppsalafotograf som har dokumenterat staden och också fångat många kända och okända personer i porträttfotografier. I sin ungdom arbetade han en tid för rasbiologiska institutet. Många av hans bilder finns i Upplandsmuseets bildarkiv. Han var bisexuell, gift med tandläkaren Lisbet Ringstrand, och brottades i perioder med sina samkönade känslor och resonerade kring dem som ett ”dubbelt psyke”.

▶ 10 Vasagatan 1A:

Barbro ”Bang” Alving (1909–1987) *Journalist och författare*

Barbro Alving föddes i ”Skandalhuset” på Järnbrogatan 10 (nuvarande S:t Olofsgatan 10) men växte upp på Vasagatan intill Vasaparken. Alving var pacifist och feminist och hon var en av Sveriges första kvinnliga utrikeskorrespondenter.

Alving levde länge ihop med Anna Sjöcrona (1896–1989). De bildade familj tillsammans när Alvings dotter Ruffa var bara något år gammal.

HÄNDELSE OCH PLATSER

▶ 11 Domkyrkan:

Här visades fotograf Elisabeth Ohlson Wallins utställning *Ecce Homo* (1998 & 2008).

▶ 12 Uppsala stadsbibliotek:

UFH (Uppsalas Förening för Homosexuella) visade en egen utställning på stadsbiblioteket. Utställningen blev förstörd och slängd i Fyrisån (1980-tal).

▶ 13 S:t Olofsgatan 8 / Fröjas café:

Här träffades ett gäng lesbiska från EKHO (Ekumeniska gruppen för kristna homosexuella) varje torsdag kl 17.00 (sent 1980-tal).

▶ 14 Stenhagenskolans öppna förskola:

Här anordnades regnbågsfamiljeträffar under en period (2005).

▶ 15 Tiundaskolan:

Tiundaskolan var den första grundskolan i Uppsala att bli HBTQ-certifierad av RFSL (2017).

▶ 16 Svartbäcken / På restaurang

Här blev ett samkonat par vägrade servering på en restaurang efter att de kyssts i lokalen (2014).

▶ 17 Domkyrkan:

Här vigdes Sveriges första homosexuella biskop Eva Brunne (2009).

▶ 18 Svartbäcksgatan 9:

Här arrangerades hbtq-klubben Selma (2009).

Här arrangerades även Shylips, som var Uppsalas första klubb för lesbiska (2012).

19 Fyristorg:

Här passerade den första gayparaden i Sverige. Den arrangerades i samband med RFSLs kongress. Ett tjugotal personer deltog i paraden som mer hade karaktären av ett politiskt protesttåg än dagens prideparader (1971).

20 Svartbäcksgatan 29:

Här låg gayhänget Pink (tidigt 2000-tal).

21 Eriksbergsvägen 17 / Villa Agda:

Här låg RFSLs första lokal, "Villa Agda", där det anordnades träffar och diskotek. De flesta var nöjda - utom vissa grannar som klagade över högljudd musik och smällande bildörrar på nattkröken. Träffarna lär ha varit välbesökta och upp emot åttio personer kunde ibland trängas i de rökiga rummen (1970-tal).

22 Svartbäcksgatan 68:

Här höll UFH (Uppsala Förening för Homosexuella) filmkvällar varannan onsdag och visade bland annat "The killing of Sister George", ett lesbiskt triangeldrama utspelas i London, "Konsekvensen", en västtysk film om kärleken mellan en fånge och en av vakternas son, samt "The times of Harvey Milk", om San Franciscos homosexuella borgmästare. Det var fri entré till filmkvällarna och det fanns barsservering (1986).

23 Börjegatan 52 / Bokförlaget Bokgillet:

Här gavs boken "Man i bur - bekännelser av en homosexuell" ut. Boken är en samling brev skrivna på 1920-talet av en anonym man som reflekterar kring lust, åtrå, kärlek och sexualitet (utgiven 1965).

Uppsala, obestämd plats:

EKHO (Ekumeniska gruppen för kristna homosexuella) och UFH (Uppsala Förening för Homosexuella) drev telefonrådgivningen "Gayjouren" som höll öppet varje måndagskväll mellan kl 19.00 och 21.00. Den som ville var välkommen med frågor kring sexualitet, relationer, ensamhet samt HIV och Aids (1987 och framåt).

VÅRA BERÄTTELSE...

24 Gottsunda:

Jag åkte hit, till Gottsunda, för att säga "JA!" efter att ångrat mig så oerhört över att säga Nej.

25 Nyby:

År 1995-1996 bodde jag i kollektivet Änglagård med fler andra kvinnor. Jag delade rum med Marija. Alla blev kär i henne. Jag också.

26 Uppsala hamn:

1979 arbetade jag här, i Uppsala hamn, på en fabrik och jag berättade inte för någon om min homosexualitet. Arbetarnas negativa snack var inte direkt uppmuntrande och det var minst sagt en intolerant miljö. Homofobin var påtaglig. Hur som helst blev jag inte kvar där mer än sju månader. Det var den mest fördömsfulla arbetsplats jag varit på.

27 Eriksberg:

Hit flyttade jag och insåg snart, till min stora lycka, att det bodde ett samkönat par längs ned i huset.

28 Uppsala Centralstation:

Här mötte jag upp min partner som jag hade ett ickemonogamt långdistansförhållande med. Hen kom resandes med tåget från Arlanda och jag välkomnade hen med en röd ros och cola zero.

29 Svartbäcksgatan 7 / Dressman:

När jag var med en partner på Dressman och stod vid kalsongstället för att leta kalsonger så kikade det plötsligt fram några från andra sidan stället och då är det några andra flator som också var där för att köpa kalsonger. Ha ha. Och då blev vi såhär: Jaha, det är alltså här man möter på de andra queera paren. I Dressmans kalsongställ, liksom. Det blev som en liten queer plats för en liten stund.

30 Studentstaden / Rackarberget:

Här gjorde vi slut. Det var en riktig jävla brytpunkt. Sen kunde vi börja om. Idag är vi tillsammans igen.

31 IKEA:

En gång var jag på andra dejten på IKEA, det var 2007. Jag skulle hjälpa henne att köpa en säng. Idag är hon min fru.

● 32 Näntuna:

Här växte jag upp. När jag fattade att jag var kär i en person av samma kön trodde jag på allvar att det var en dödssynd.

● 33 Carolinaparken:

Här brukade alla tonåringarna samlas när jag var liten. Och det här är liksom, det var här som den där stora brytningen skedde i mitt högstadieliv när jag började möta vuxenvärlden på olika sätt... Här kan man säga att jag träffade mina första hbt-vänner överhuvudtaget. Det var här om kvällarna man drack billigt rödvin med andra tonisar.

● 34 Finn Malmgrens Plats / Bänken:

En dag tog min vän med mig och en annan vän och satte oss på den här bänken. Hen berättade att "Åh, jag upplevde en grej i somras och insåg att jag är bisexuell". När hen sa det blev allt jättekonstigt. Mitt hjärta började att rusa och samtidigt kändes det som att det skulle stanna. Bröstkorgen blev helt tung och jag fattade inte vad som hände. Det var en jätteunderlig fysisk reaktion och jag började undra om jag var homofob. Om det var en kroppslig, homofobisk reaktion. Jag sa ingenting. Sen gick det lite tid och jag fattade rätt snart att vad det hela handlade om var att jag ju hade känslor för hen. Det var det som var grejen. Jag spenderade hela resten av året trånandes efter min bästa vän. Det här var ju alltså innan jag fattade att jag var pansexuell...

● 35 Stadsträdgården:

Det här var i Maj 2014. Han kom ner för att hälsa på mig när jag jobbade i Uppsala tillfälligt. Vi tog en promenad i stan för han hade inte vart i Uppsala förut och det var eftermiddag och jättevarmt och soligt. Vi gick runt, vi åt glass... Vi hade dejtat sedan, jag kommer inte ihåg om det var slutet av december eller början av januari och där i början av maj var det som att det blev, det blev officiellt att vi dejtade på något sätt... Även fast det inte var avsikten. Det var en jättevarm och solig dag och vi tog en selfie här vid bron. Vi tog det i motljus när vi stod och hade parken och vattnet bakom oss. Vi stod tätt med varandra och log väldigt, väldigt mycket. Vi var väldigt glada, båda hade just rakat våra huvuden. Vi hade det jättefint.

Det började nog bara med att han lade bara upp den bilden på Facebook precis som han lägger upp andra bilder ofta... Han brukade lägga upp bilder nästan varje dag på på parker, på natur, på solen... Men nu var det vi som log där. Han skrev ingenting på bilden, det var bara det fotot, men vi fick båda... Alltså, jag delade den på min Facebooksida också och han delade den på sin och

vi båda fick såhär typ 158 likes båda två. Och han var sådär att han brukar få fyra likes på sina bilder max. Så han var helt chockad av att få så många likes och jag hade inte heller fått så många likes på någon bild som jag hade lagt upp... Det var jättemånga som gratulerade och kommenterade och tyckte att vi var jätte vackra tillsammans. Alla verkligen direkt förstod att vi var ett par, att vi var ihop. Så då var det väl som att det blev officiellt att vi var ihop då på nåt sätt då, liksom.

Han hade aldrig riktigt gjort en sådan officiell uppdatering på Facebook förut så det var nästan som att han kom ut också, även om han redan hade kommit ut för sina närmsta vänner då. Men det blev verkligen så offentligt att "Jag har en kille". "Jag är homosexuell". Så för honom var det jättestort att göra det.

● 36 Västra Ågatan 16 / RFSLs tidigare lokal:

Det var tyvärr väldigt äckligt kaffe på RFSL... Vi hade en jättegammal kaffebryggare som var jättedålig och det var jämt såhåra att "Är det någon som vill ha kaffe?" och alla bara "Nej, vi vill inte ha kaffe!!". Skämt åsido, jag minns också att vi hade ett väldigt litet rum. Alltså... Det var den enda trygga platsen. Det här är typ fjärde största staden i Sverige och det där var rent fysiskt vårt enda trygga rum. Skulle alla Uppsalas hbt-personer få plats där inne? Det går ju inte. Vi hade behövt ett hbt-hus liksom, minst. Två hus.

● 37 Tåget mot Stockholm:

Här har jag suttit och trånat, så många gånger.

● 38 Stadshuset:

Jag och min partner gifte oss i maj, en solig men kall vårdag med sex grader varmt. Det var exakt en månad efter vårt 17-årsjubileum som sambor. Min man hade anlitat en sömmerska vi känner som skulle sy rock och skjorta i svensk allmogestil samt en sidenväst i klatschiga färger. Själv bar jag frack med röda nejlikor i slaget, vita handskar och sidenkravat som jag själv fällt. Den var blå och matchade min partners väst. En vän ordnade "limousinservice" i sin stora minibussliknande cheva. En gigantisk bukett med blåa blommor prydde bilen. Han hämtade oss och skjutsade oss till Stadshuset där ceremonin skulle förättas. Vid Stadshuset stod alla vänner och väntade på oss. Vi klev in i Stadshuset följda av de 70 vännerna. Partnerskapsförättaren sa att det aldrig varit så många människor vid en vigsel. Högtidligt var det. När ceremonin var klar fick vi ett vigselbevis av partnerskapsförättaren och kunde kyssa varann.

● 39 Vid Svandammen:

Nedanför Slottsbacken precis innan Svandammen så finns det en lokal där det brukar vara klubbar ibland. Där anordnades det en klubb som jag och några vänner gick på. Det var första gången som jag verkligen tog plats. Det var jättenervöst men det var också en första markering att: "Det här är jag själv".

Jag kommer ihåg att jag blev jättefull, för jag tyckte det var jätteläskigt. Men det var också väldigt skönt. Det var den kvällen som jag liksom började vara öppen med att "Jag är fetischist" inför folk jag kände. Jag kände att jag stod upp för mig själv.

Nu när jag går förbi där nu så brukar jag alltid bli väldigt glad. Den kvällen gav en känsla av befrielse.

● 40 Stora torget:

De mest otrygga platserna egentligen är nog de här, utanför alla de här pubarna ned mot centralen till. För det är nog där jag har upplevt mest att folk ropar åt en och ska komma fram och att man märker att någon är full och ska mucka. Man blir en "easy-pick" när man inte uttrycker sig som andra.

● 41 Sysslomansgatan 7 / Palermo:

En gång samlades vi, ett gäng flator och queers, i källaren på Palermo. Vi blev typ 20 pers. Vi tog verkligen plats och syntes, det blev en queer take over som var väldigt häftig. Det kändes empowering! Vi gjorde platsen till ett lesbiskt rum.

● 42 Eriksberg:

Jag har försökt att ta en relation hit en gång, när jag bodde i Eriksberg. Det kändes lite konstigt. Jag visade upp stället och lite platser som var en del av min vardag. Och vi gick runt i Eriksberg och... Det kändes jättekonstigt. Det kändes nästan snuskigt och fel och lite för personligt.

Jag vet inte om jag kände mig glad över det eller inte. Det var någon form av blandning mellan att känna sig lite väl exponerad. Jag har gått på alla de här vägarna på så många olika sätt och det är liksom så att det här inte är staden jag vill visa upp utan det här är staden jag vill lägga bakom mig. Jag var hela tiden lite generad. Jag minns alltid att jag tyckte det var rätt besvärligt att han skulle komma hit för att jag aldrig kände att det fanns någonting att skryta om eller någonting att visa upp. Det var nog också enda gången jag tillät en relation att komma så nära Uppsala.

● 43 Gottsunda / LIDL:

Här bor min bästa kompis här i Uppsala. Vi brukar sitta hemma hos henne och relatera till våra stackars queera kroppar samtidigt som vi sitter och kollar ut över LIDLs-parkeringshus.

● 44 Ultuna:

Jag jobbade här i slutet av sextiotalet med kossor och kalvar och det var en annan kvinna som jobba med fåren. Vi träffade ju varann... Vi drack många koppar te... Det klassiska, haha. Vi pratade aldrig riktigt öppet om det där, men ja... efter många koppar te där insåg vi att vi hade något gemensamt.

Vi höll aldrig handen eller kysstes offentligt eller så. Det var egentligen en av våra konflikter då när vi var ihop, att jag ville vara mer öppen än hon. Det kan man ju alltid fundera över vad det är som gör att man vågar mer eller mindre... Hon tyckte att jag var ganska frimodig.

● 45 Slottet:

Min dåvarande flickvän var bjuden på bal och jag skulle följa med. Vi fick direkt problem med bordsplaceringen eftersom vi enligt etikettsreglerna inte kunde sitta bredvid varandra. De ansvariga konsulterade och det slutade med att vi ändå kunde sitta ihop. Resten av kvällen dansade vi tillsammans, iförda våra långklänningar.

● 46 Norby / Hemma hos:

Jag har haft det jättejobbigt just med min bisexualitet för att det är verkligen som att man bär hela samhällets sorg över kärleksrelationer som får eller inte får finnas. Jag kan bli ledsen över att vissa får ha så självklara liv. Vissa personer som lever heterosexuellt har mött så lite friktion i sitt liv. Jag som bisexuell kan se både vad det är att vara inne i normen och att vara utanför. Det är sådana enorma kontraster. I en relation med en man behöver jag aldrig kämpa i motvind. Jag behöver aldrig vara rädd.

● 47 Trädgårdsgatan 14 / Seminariet för huslig utbildning:

Jag träffade en kvinna från Svalöv som gick på hushållsskolan i Uppsala, det fanns en hushållslärarskola i Uppsala på den tiden. Hon bodde i kollektiv. Jag kommer ihåg att vi alltid flyttade madrasserna för att hon inte ville att hennes kompisar där skulle förstå att vi sov i samma säng. Hon ville inte bli avslöjad, så att säga.

BERÄTTELSE UTAN SPECIFIK PLATS:

Uppsala, obestämd plats:

Jag känner det som att jag inte har kunnat hitta mig själv här. Jag har inte kunnat hitta någon plats att njuta på eller uttrycka mig själv. Jag är inte härifrån, jag är hitflyttad från Turkiet, så jag visste ingenting om dynamiken när jag kom hit. Men Uppsala var inte så välkomnande som jag hade förväntat mig att det skulle vara. Jag kunde inte hitta något queert sammanhang där jag kunde känna mig trygg. När jag först flyttade hit så googlade jag typ alla tänkbara kombinationer som "Uppsala gay", "Uppsala lesbian", "Uppsala queer" men allt jag kunde hitta var ett fritidshäng för ungdomar... Jag hade hoppats att jag iallafall kunde hitta en enda plats att gå in och ta en kaffe på. Alla platser här är ju liksom heterosexuella.

Det känns som att jag alltid hälsar på hos någon annan. Det kan ju vara trevligt, men efter några dagar vill man ju komma hem igen och jag hittade inget hem här. Jag känner mig inte hemma på alla dessa icke-queera platser... Jag skulle vara väldigt mycket gladare här om jag kunde hitta en sådan trygg, queer plats att vara på.

Uppsala, obestämd plats:

Jag kom ut för min mamma i den här stan. Hon blev jättearg på mig. Hon sa att jag var sorglig. Hon såg det som ett misslyckande både för mig och för henne.

Uppsala, obestämd plats:

Vid fjorton års ålder under tidigt trettiotal upptäckte jag att jag var homosexuell. Homosexualitet var då något man överhuvudtaget inte pratade om. Det var så fullständigt tabubelagt att man inte ens vågade nämna det. Och det man hittade i böcker var inte särskilt uppmuntrande. I bästa fall stod det att homosexualiteten var en sjukdom. Det hette också att den var onaturlig. Om jag gick till bibeln fick jag veta att den var en synd. Det här skapade ett väldigt självförakt. Man upplevde sig själv vidrig. Vidrig var just det ord jag använde första gången jag berättade för en människa om min homosexualitet: "Det är så vidrigt alltsammans". Det var så oerhört tabubelagt. Idag är jag en starkare människa. Jag har fått styrka och krafter jag aldrig har vetat om. Jag är fri. Jag känner att jag kan gå ut på stan rak i ryggen och att jag kan se människor i ögonen utan att skämmas.

Uppsala, obestämd plats:

Jag är med en transvestit och jag älskar honom över allt annat. Vi träffades i Uppsala via webforumet Darkside så vi har också ett BDSM-förhållande. Han är 20 år äldre än mig och vi var båda upptagna när vi träffades men efter två veckor av att bara umgås och leka lite BDSM-lekar så blev vi kära. När vi insåg det lämnade vi båda våra partners och började leva tillsammans.

På min födelsedag, den 1:a april, valde älsklingen att gå ut med mig och våra vänner uppklädd för första gången. Vi fick mycket positiva kommentarer under kvällen. Tyvärr slutade det med att några killar kom fram och trakasserade honom.

Det är ett liv där mycket händer men jag skulle inte vilja ha det på något annat sätt.

UPSALA, DARLING har projektletts och producerats av Sofia Breimo.
Grafisk formgivning: Sonay Kulbay

Tack till:

RFSL Uppsala, Lesbiskt Rum Uppsala, Gayseniorerna,
Regnbågens kooperativa hyresrättsförening, Café Colorful
och Lesbisk Makt samt alla som så generöst delat med sig
av sina berättelser.

Karthäftet är tryckt med stöd av Längmanska Kulturfonden.
Projektet stöds av Ottarfonden.

UPPLANDSMUSEET

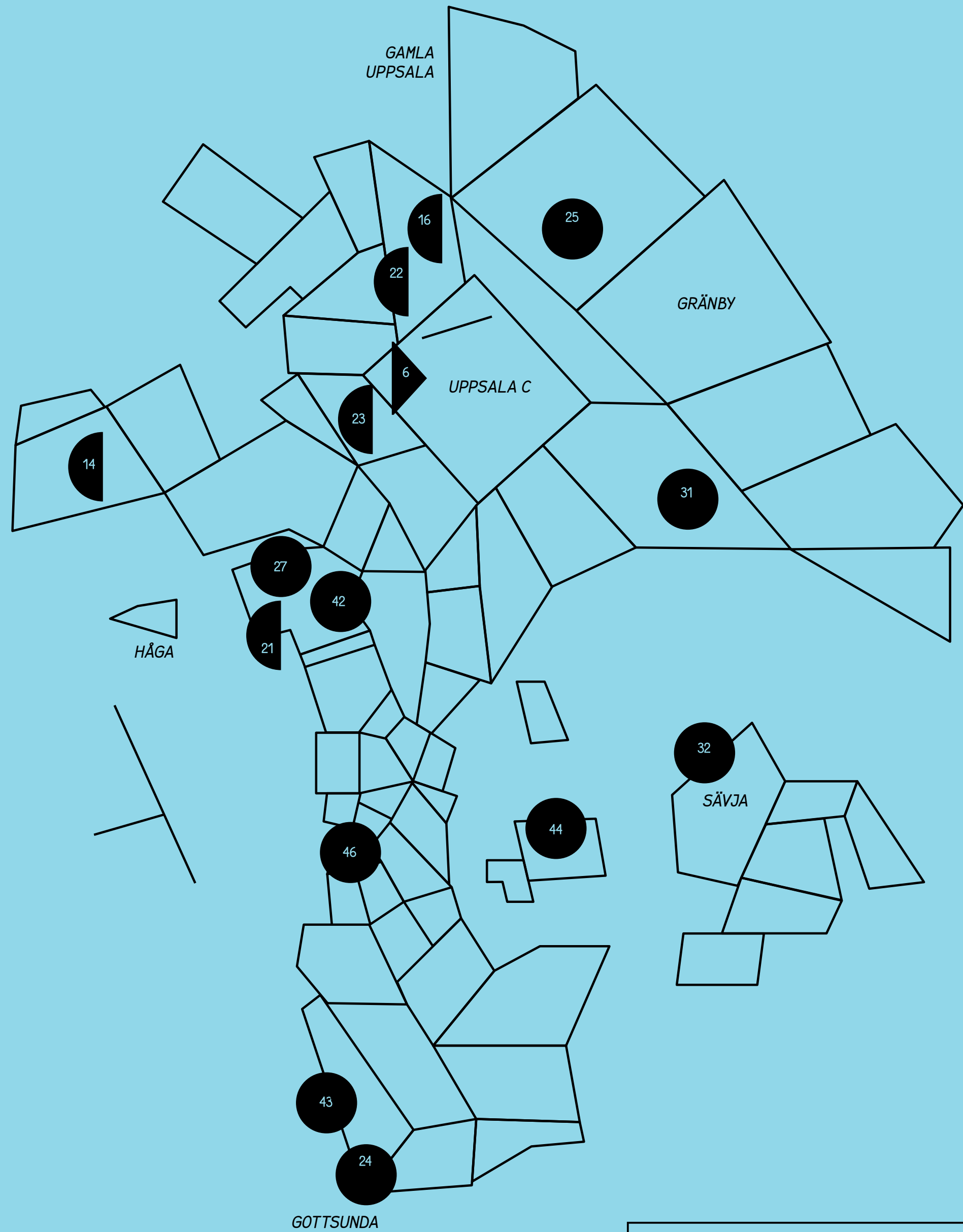

Uppsala
KOMMUN

Region Uppsala

UPPSALA KONSTMUSEUM

**UPSALA,
DARLING**
- OM QUEERA MINNEN OCH
GLÖMDA RUM

